

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะดัดแปลงแบบสำรวจทัศนคติครู (Teacher Attitude Inventory) ของ ดร. เอส. พี. อลูวาเลีย (Dr. S.P. Ahluwalia) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัดทัศนคติของนิสิตนักศึกษาครูที่มีต่ออาชีพครู โดยมุ่งดัดแปลงแบบสำรวจทัศนคติครูให้เป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) พร้อมทั้งปกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Norms) สำหรับนิสิตนักศึกษาครูชายและหญิง

กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้แบบสำรวจครั้งที่ 1 เป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยครู จันทระเกษม และวิทยาลัยครูพระนคร จำนวน 370 คน และใช้กลุ่มตัวอย่างจากที่เดียวกันนี้ในการทดลองใช้แบบสำรวจครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มออกมาใหม่ไม่ซ้ำกับกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองใช้แบบสำรวจเรียบร้อยแล้ว ให้นำแบบสำรวจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใหม่จำนวน 1000 คน ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาครูที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู คณะศึกษาศาสตร์และคณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 จำนวน 10 แห่ง

ผู้วิจัยได้ทำการแปลแบบสำรวจทัศนคติครูจากต้นฉบับภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย แล้วให้อาจารย์ สอนภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษหลังจากนั้นจึงนำไปให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาตรวจดูว่า ภาษาอังกฤษฉบับแปลที่แปลกลับจากภาษาไทยกับต้นฉบับภาษาอังกฤษนั้นใจความตรงกันหรือไม่ ข้อความที่มีใจความไม่ตรงกันก็ทำการแก้ไข นำแบบสำรวจที่แปลและดัดแปลงเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน ทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาและตรวจสอบทิศทางของแต่ละข้อความอีกครั้งหนึ่ง นำแบบสำรวจที่ได้ไปทดลองใช้สองครั้ง และคัดเลือกข้อความไว้เป็นแบบสำรวจฉบับสุดท้าย 72 ข้อ จากนั้นจึงนำแบบสำรวจ 72 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1000 คน

นำผลจากการตอบแบบสำรวจทัศนคติครูของกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้การทดสอบที (t-test) ของแต่ละข้อความ
2. หาค่าความเที่ยงและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด
3. หาค่าความเชื่อมั่นเลชคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวม และของคะแนนแต่ละสเกลย่อย
4. หาค่าทวิวิสัยเปอร์เซ็นต์ไคล์ สำหรับนิสิตนักศึกษาครูชาย-หญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าอำนาจจำแนกของข้อกระทง โดยใช้การทดสอบที (t-test) ปรากฏว่า ข้อกระทง 72 ข้อ มีค่าที (t) ตั้งแต่ 3.01 ถึง 15.62 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับน้อยกว่า .01
2. ค่าความเที่ยงของแบบสำรวจทัศนคติครู ซึ่งคำนวณโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อคู่ข้อคี่ (Split-Half Method) เป็น .99 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเป็น 2.12
3. คะแนนเฉลี่ยของคะแนนรวมเป็น 195.95 คะแนน เมื่อแยกเป็นนักศึกษาชายหญิง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชายเป็น 195.51 และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาหญิงเป็น 195.20 คะแนน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

สำหรับคะแนนเฉลี่ยของแต่ละสเกลย่อย แสดงไว้ในตารางที่ 11

4. ค่าทวิวิสัยเปอร์เซ็นต์ไคล์ สำหรับนิสิตนักศึกษาครูชายหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตารางที่ 13

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้การทดสอบที (t-test) ปรากฏว่าแบบสำรวจทั้ง 72 ข้อ มีค่าที (t) สูงกว่า 3.00 ทุกข้อ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับน้อยกว่า .01 ค่าที (t) ในกรณีนี้เป็นค่าอำนาจจำแนกของข้อความระหว่างกลุ่มที่ไคคะแนนสูงกับกลุ่มที่ไคคะแนนต่ำ ดังนั้นถ้าข้อกระทงไคยังมีค่าที (t) สูง ย่อมแสดงว่าข้อกระทงนั้นสามารถจำแนกลักษณะทัศนคติของบุคคลไคดีที่ระดับความมั่นใจสูง ซึ่งย่อมหมายถึงความมีประสิทธิภาพในการวัดทัศนคติของบุคคลไคเป็นอย่างดี และจากผลการวิจัยของ พวงแก้ว ปุณยกนก ปรากฏว่าค่าที (t) ของข้อกระทง 63 ข้อ มีนัยสำคัญที่ระดับ .06 และต่ำกว่า ซึ่งเป็นการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความระหว่างกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่มครู-อาจารย์

2. แบบสำรวจทัศนคติครูฉบับ 72 ข้อ นี้มีความเที่ยงเป็น .99 สำหรับแบบสำรวจทัศนคติของ คร. เอส. พี. อดูวาเสีย มีค่า เท่ากับ .79 (แก้ไขใหม่ เท่ากับ .88) และจากแบบสำรวจ 63 ข้อ ของ พวงแก้ว ปุณยกนก มีค่าเป็น .9658 นับว่าแบบสำรวจฉบับนี้มีค่าความเที่ยงสูง สามารถนำไปใช้ในการวัดทัศนคติของนิสิตนักศึกษาครูที่มีต่ออาชีพครูไคดีที่ แอล. เคลลี (T. L. Kelley) ไคกล่าวไว้ว่า แบบสอบที่จะจำแนกบุคคลไคอย่างดีนั้น ควรจะมีความเที่ยงอย่างต่ำ .94¹ แต่บางกลุ่มก็ตั้งเกณฑ์ไว้เป็น .90 หรือต่ำกว่านั้น ทั้งนี้เพราะมีแบบสอบจำนวนมากที่มีค่าความเที่ยงไม่ถึงเกณฑ์ แต่เป็นแบบสอบที่ใช้ประโยชน์ไคดี

3. แบบสำรวจฉบับนี้มีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน คัดสินความตรง ในแบบสำรวจทัศนคติของ คร. เอส. พี. อดูวาเสีย ไคทำการหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยจัดให้มีการอภิปรายถกเถียงกันในการสัมมนาสองครั้ง ระหว่าง

¹Kelley T. L. Interpretation of Educational Measurements. New York : Tarrytown-on-Hudson, 1927, Quoted in J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, 5th ed., p.91.

นักการศึกษา นักวัดผล ครู และบุคคลที่มีความรู้ทางด้านการศึกษา จิตวิทยาและสังคม หลังจากนั้นจึงให้มีการอภิปรายอีกครั้งหนึ่งในกลุ่มเล็ก ๆ ระหว่างครูกับนักศึกษาคู และทำการคัดเลือกข้อความไว้ เมื่อผู้วิจัยนำแบบสำรวจทัศนคติครูมาใช้กับนักศึกษาคูในประเทศไทย ซึ่งมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจากการพิจารณาแบบสำรวจของผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการตัดข้อกระทงออกไป 9 ข้อ

4. ในการคัดแปลงแบบสำรวจทัศนคติครู ปรากฏว่ามีข้อความที่ถูกตัดออกไปจำนวน 18 ข้อ โดยตัดออกเนื่องจากการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา 9 ข้อ จากการทดลองใช้แบบสำรวจครั้งแรก 7 ข้อ และอีก 2 ข้อ ตัดออกเนื่องจากการทดลองใช้แบบสำรวจครั้งที่ 2 ซึ่งทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หรืออาจจะเนื่องมาจากส่วนการแปลก็ได้ เพราะในการแปลนั้นได้พยายามรักษาความหมายให้ตรงกับต้นฉบับเดิมเป็นประการสำคัญ

5. การที่คะแนนเฉลี่ยทัศนคติของอาชีพครูของนักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 อาจจะเนื่องมาจากว่าบุคคลที่สมัครเข้ามาเรียนครูนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะมีความรู้สึกชอบอาชีพครูอยู่บ้างไม่มากนักน้อย สำหรับบุคคลที่ไม่ชอบอาชีพครูอย่างมาก ก็จะไม่สมัครเข้ามาเรียนครู ดังนั้นผู้ที่เข้ามาเป็นนักศึกษาคูไม่ว่าเพศชายหรือหญิง จึงมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

6. เมื่อทำการเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้ซึ่งเหลือ 72 ข้อ กับผลการวิจัยของ พวงแก้ว ปุณยกันท ซึ่งคัดเลือกข้อกระทงที่มีคุณภาพได้ 63 ข้อ ในการคัดเลือกข้อความออกจำนวน 18 ข้อ นั้น เมื่อเทียบกับของ พวงแก้ว ปุณยกันท ปรากฏว่ามีข้อความอยู่ 12 ข้อ ซึ่งในการวิจัยนี้ได้คัดออก แต่ของ พวงแก้ว ปุณยกันท ไม่ได้คัดออก คือข้อ 4, 8, 10, 14, 16, 26, 35, 44, 48, 49, 56, 89 สำหรับข้อความที่คัดออกเหมือนกันมีอยู่ 6 ข้อ คือข้อ 21, 81, 83, 85, 87, 90 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ประการแรกเกี่ยวกับเรื่องการแปลมีบางข้อที่ใช้สำนวนต่างกัน ประการที่สอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษา สำหรับของ พวงแก้ว ปุณยกันท ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างรวมสามกลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนิสิตนักศึกษา และกลุ่มครู-อาจารย์ ซึ่งแต่ละกลุ่มก็จะมีทัศนคติคนละแบบ และประการที่สามก็คือ วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างกัน จากสาเหตุเหล่านี้จึงทำให้ผลการวิจัยที่ออกมาแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากข้อมูลที่นำมาใช้ในการคัดแปลงแบบสำรวจทัศนคติครูครั้งนี้ได้มาจากนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นแบบสำรวจทัศนคติครูนี้จึงเหมาะจะใช้กับนิสิตนักศึกษาคูในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ถ้าต้องการให้เป็นแบบสำรวจมาตรฐานสำหรับนิสิตนักศึกษาทั่วประเทศ ควรจะได้มีการนำไปทดสอบกับนิสิตนักศึกษาคูในจังหวัดอื่นๆด้วย
2. ควรจะได้มีการสร้างปกติวิสัย สำหรับนิสิตนักศึกษาคูทั่วประเทศด้วย
3. ควรจะหาความตรงของแบบสำรวจทัศนคติครูในคานอื่น ๆ อีก เช่น หาความตรงร่วมสมัย (Concurrent Validity) โดยใช้กลุ่มที่รู้ลักษณะ (Known Group)
4. ควรจะนำแบบสำรวจทัศนคติครูนี้ ไปใช้ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนิสิตนักศึกษาคู เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการเรียนการสอนที่จะช่วยเสริมสร้างให้นิสิตนักศึกษาคูเกิดทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู